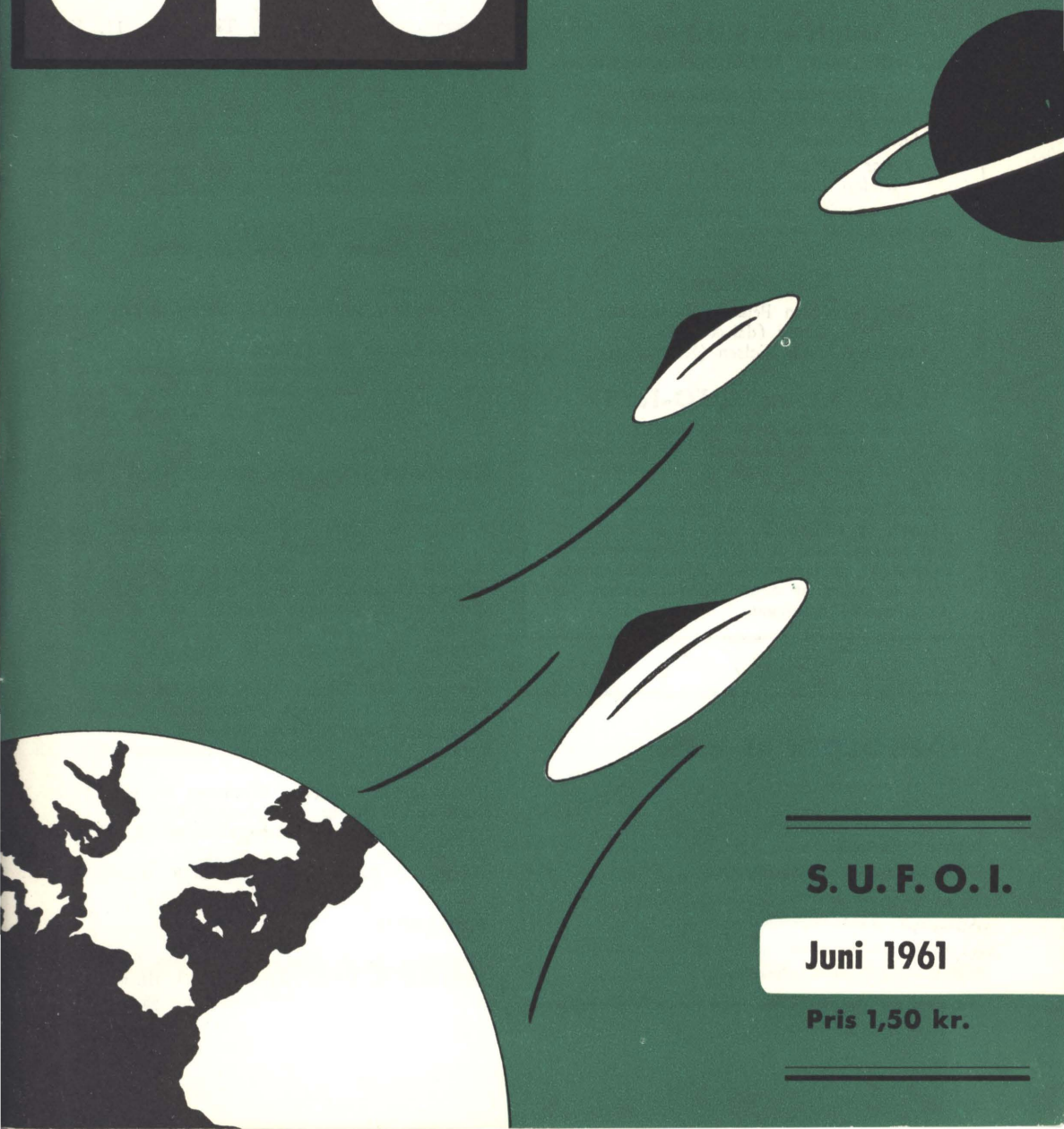

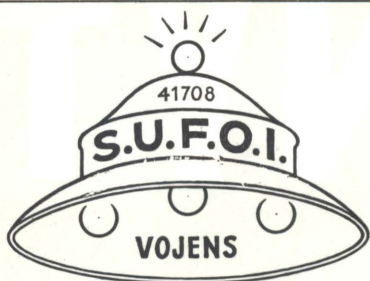
UFO NYT

S. U. F. O. I.

Juni 1961

Pris 1,50 kr.

Giro 51675

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med
Otto Biilmann, Tysk Bogimport A/S,
Vester Voldgade 83, København V.,
telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen (Kosmologi)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Margrethevej 41, Vojens,
telefon 4 17 08.

Kontaktudvalget:

Sekretariat: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhv.
Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen,
L. A. Ringsvej 68, Højbjerg, tlf. 061 7 11 49.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Volundsvej 6, Randers, giro nr. 117 725.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv.,
Sundby, tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.

Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv.,
Sundby.

Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.

Repræsentanter for København.

Aage Müller Christensen, Bachersvej 67, København,
Sundby, tlf. SU 9525.

Gunnar Weichardt, Oxford Alle 3a, Kbhv., Sundby.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Sjælland:

Holger Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.

Repræsentant for Fyn:

Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:

O. Holm, Sjællandsgade 80, Aalborg, tlf. 081 28325.

Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.

Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Kontaktgrupper pr. 1. juni 1961

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), tlf. 081 28325.

Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.

Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.

Gandrup: D. Justesen, Gandrup, tlf. 85.

Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.

Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bagersgade 3, telefon 066 23095.

Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsalé 212 e.

Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, tlf. 3293.

Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.

Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, tlf. 5508.

Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, tlf. 1322.

Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.

Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.

Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telefon 221.

SJÆLLAND:

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. 1677.

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92

Fortsættes på bagsiden

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	101
Spørgsmål og svar	106
Atter et vidnesbyrd.....	108
UFO-observationer over Skandinavien	110
UFO jaget af Air Force	112
Århundredes største begivenhed	114
UFO-ernes fremdriftsmåde	116
Suggestion og flyvende tallerkener.....	118

★ AKTUELT ★

(Ought to be translated).

Tak til alle som var med til at gøre kongressen vellykket.

Ligesom første gang var der denne gang stor tilslutning, dog svigtede de specielt inviterede gæster næsten totalt. Retfærdighedsvis skal vi derfor nævne de to gæster som efterkom indbydelsen — det var „Jyllands-Posten“ og „Jydske Tidende“.

Det er mit personlige indtryk, at man generelt fik en hel del ud af dagen, selv om arrangementet var forceret. Næste gang tror jeg, vi skal nøjes med et enkelt foredrag og så primært hellige os de udstillede effekter og samværet med hinanden.

For de mange, som ikke kunne være sammen med os ved kongressen, samt for de mange ikke medlemmer, som abonnerer på UFO-NYT, bringer vi i dette og de næste numre foredragene af Frank Pedersen og undertegnede.

Vi indleder med:

»Den nye tid«

Af H. C. Petersen

Hvad skal man nu vælge at tale om på en sådan kongres — her sidder 250 mennesker, som alle har det samme ønske — at høre så meget som muligt. Ja, der er mange muligheder, og hvis tiden tillod det, kunne man gå fra emne til emne og på den måde få det meste med.

Nu er der en lille time og hvad så. Jeg har valgt at give et resumé over tiden 1947—1961 med et aktuelt tilsnit, thi vi må huske, at alt imens der sidder mange og ønsker at høre det sidste og det bedste, glemmer vi, at der er nyere og helt nye medlemmer samt gæster til stede. Disse har måske aldrig haft lejlighed til at få en mundtlig orientering, og deres viden om udviklingen er derfor yderst begrænset.

På den anden side, så gør det ikke noget, at også de gamle medlemmer får et resumé — det trænger man altid til. — Tillad mig i den forbindelse at komme med en ganske lille og velment kritik. Det har været udpræget for nogen tid siden, at man konstant efterlyste nyheder — det gør man selvfølgelig stadig — men nu ikke på samme måde. Når man fik sine nyheder, læste man dem hurtigt og satte sig så til at vente på de næste — kom de ikke ret hurtigt, meldte man sig ud eller bebrejdede ledelsen, at man fik så få nyheder. Husk, kære venner, hvad jeg nu siger:

Der er til dato givet så mange oplysninger, at en person eller en gruppe har studiemateriale til de næste mange år, selv om der ikke skete mere. Tænk blot på tre bøger som „Flyvende tallerkener er landet“ — „Ombord i rumskibene“ og „Telepati“. I disse tre bøger får læseren så mange oplysninger, at han kan få kendskab til og forståelse af en virkelighed som — *7000 år ikke er nået i nærheden af på noget tidspunkt*. Husk altid det. Det vil sige, at vi ikke må kræve; det vi har brug for, får vi, når tiden er til det. En anden ting er også, at alle kan jo nu engang ikke vide lige meget — og de, der ved mest, er de, der er mest direkte med i arbejdet. Det kan derfor godt ske, at en eller anden kan komme til at ligge inde med en ekstraordinær viden — uden at han kan meddeleliggøre andre i den. Hvis man ikke hastede over papiret — hvis man studerede og lærte, ville sådanne ekstraordinære oplysninger og tildragelser inden længe kunne tilgå langt flere. Af samme grund må man ikke lægge pres på nogen, for at få vedkommende til at lukke op for godteposen — som det er blevet sagt. Altså i al venskabelighed — mange har for travlt.

Vi er faktisk nået fantastisk langt i verden i dag både rent jordisk videnskabeligt og rent ufologisk, og det må vi være glade for. Men sådan har det jo ikke været i ret lang tid — i hvert fald ikke for de mange.

Prøv at tænke tilbage til den dag, da det blev klart for dig, at de flyvende tallerkener var en realitet. Kan du huske — følelsen — stemningen! Det var en underlig fornemmelse. For mange ligger denne opdagelse endnu frem i tiden, for andre var det i dag — i går, i sidste uge, måned, år, og for enkelte for mange år siden. Endnu inden vendepunkt-

ter for vor civilisation. Vi, der sidder her, er med i noget som tog sin begyndelse i 1947. Ja, længere ligger det jo altså ikke tilbage — for ca. 14 år siden, gik verden over tærsklen til den nye tidsalder — ikke så sært at der er forvirring, modstand og kamp.

Det var, som vi husker, amerikaneren Kenneth Arnold, som tilsyneladende ved et tilfælde kom til at starte UFO-forskningen.

Han befandt sig en dag i efteråret 1947 i det nordvestlige USA som fører af sit private sportsfly på vej til landing på en flyveplads.

På et vist tidspunkt blev han kaldt af kontroltårnet på flyvepladsen. Man meddelte ham, at et militært transportfly med godt 50 soldater om bord, var styrtet ned i Mt. Rainier bjergene efter at kapajnen havde meddelt, at man ville forlade flyet med faldskærm.

Kenneth Arnold begyndte en eftersøgning, som ikke gav noget resultat — men da han var på vej til landing på flyvepladsen, skete der noget!

Under ham — lidt ude til siden — passerede 9 store ovale lysende skiver — de kom fra Mt. Rainier området. Hastigheden anslog han skønsmæssigt til 1100 miles i timen — en ukendt hastighed på det tidspunkt — i hvert fald hvad angår fly. — Da de lå i en nydelig V-formation, måtte det være fly, og på grund af den store hastighed måtte de komme fra Rusland! Fantastisk!

I sin rapport til myndighederne skrev Kenneth Arnold, at de observerede fly lignede flyvende talkerener. — Den dag opstod begrebet „flyvende talkerener“. Pressen skrev om tildragelsen — og så gik der skred i sagerne.

Fra alle egne af USA strømmede rapporter ind fra personer, som havde set mystiske objekter, lys, fænomener o. s. v. — I Washington dyngede rapporter sig op. — Det var virkelighed, det viste rapportererne.

I det sene efterår 1947 nedsattes så en komite, som skulle finde ud af, hvad det var, der foregik. Right Patterson flyvepladsen i Dayton, Ohio, blev valgt til hovedkvarter.

Skiftende ledere, medlemmer, fremgangsmåder o. s. v. gik gennem komitéer af skiftende navne — den første blev kaldt „Project Blue Book“. Fælles for dem alle også den øjeblikkelige er — tavshed!!! — allerede i 1952 kendte man sandheden.

Myndighederne troede en tid lang, at det var fjendtlige fly fra USSR — USA, indtil man gennem facts ret snart blev klar over, hvad der i virkeligheden foregik — i hvert fald anede det.

Da hele sandheden på forskellig vis gik op for amerikanerne, blev man forfærdet — så vidunderligt det var, og så lovende det så ud, kunne det komme til at betyde verdens undergang! Hvorfor?

En af faktorerne var en fantasifuld amerikaner ved navn Adamski, som skrev et par bøger, hvori han berettede om sin forbindelse med besætningerne på flyvende talkerener og rumskibe — det var, sagde man, åbenlyst, at manden var gal — det lagde såvel videnskaben som pressen ikke skjul på.

Også den amerikanske regering gik til aktion imod ham ved at lade en major ved navn Donald E. Keyhoe få adgang til visse fortrolige rapporter fra Right Patterson og skrive en bog derefter — dog fik han først sin afsked. Denne — i øvrigt lærerige og interessante bog — blev modtaget som planlagt i en verden, hvor intet, man ikke selv kan forstå, kan godtages. Keyhoe kunne man forstå — Adamski ikke, han blev holdt nede — og han står endnu i dag — 10 år senere officielt stadig som svindler eller fantast.

Hvorfor var denne mand så farlig — Hvorfor kunne det, han berettede, styrte en verden i grus — Fordi han fortalte den sandhed, som man søgte at holde borte fra masserne. Det farligste i hans beretninger var:

1. At det astronomiske verdensbillede ville blive ændret så radikalt, at det hidtil lærte ville blive afsløret som misvisende. — Det ønskede astronomerne ikke!
2. At religionen ville blive forståelig og blive hver mands eje, og kirken ville miste sin magt over masserne. — Det ønskede kirken ikke!
3. At højfinans ville miste sin verdensmagt, fordi nye kraftkilder, som ikke koster penge, ville blive tilgængelige for hvermand. — Det ønskede højfinans ikke.
4. At krig automatisk ville ophøre, fordi man ikke ville være i stand til at vildlede massen med våben som angst og had. — Det ønskede visse højfinancielle kredse ikke.

Det man således fra forskellig side ikke kunne tilade anerkendelse af den gang, er imidlertid nu ved

at blive accepteret, fordi *vi* gennem den jordiske rumforskning har været i stand til selv at finde ud af:

1. At det tidligere astronomiske verdensbillede var forkert på mange punkter — rettelserne tilføjes lige så stille.
2. At religionen ikke var helt det, vi lærte i skolen — men dog at alle er under indflydelse af den — den bliver modificeret.
3. At kendskabet til de nye kraftkilder blot kræver en omlægning af industrien (krigsindustrien).
4. At krig kan erstattes af rumforskning på en sådan måde, at det økonomiske verdensbillede generelt ikke ændres.

Og så må det endelig ikke glemmes: Intet af det, hr. Adamski havde fortalt, kunne modbevises — tværtimod.

Medens alt dette foregik, og det var åbenbart, at myndighederne ikke var til sinds at offentliggøre noget, skød der i hundredevis af UFO-grupper frem gennem det hemmelighedsfulde mørke, som omgav alt, hvad der havde med fl. tall. at gøre. — Disse mange grupper kom fra alle samfundslag, og med alle anskuelser. En stor del — vel nok den største — kom fra de kredse, som direkte eller indirekte stod i forbindelse med den omkring århundredskiftet stiftede bevægelse — *spiritismen*. — Disse udmærkede mennesker, som — skal vi sige — havde sat sig lidt på afstand fra almindelige mennesker på grund af deres yderliggående synspunkter, følte, at her kom de ganske nær det, de havde arbejdet med i deres forskning.

Dette var hemmeligholdelsens skyld. De mest fantastiske historier blev nu sat i omløb, og i løbet af ganske få år, var der ikke mange, som vidste, hvad der var UFO-sag, og hvad der var spiritistisk eller dermed forbunden sekterisk virksomhed. — Pressen bar ved til bålet. Sagen blev officielt lagt i et plan, så det var med skam, man kunne fortælle, hvis man havde set en flyvende tallerken — de fleste valgte at tie — og der var kun negativ officiel indstilling til sagen.

Næste fase var en opdeling af det, man kaldte ufologer — altså mennesker, som interesserede sig for problemet de flyvende tallerkener, de opdelte sig selv i tre grupper;

De som forbandt flyvende tallerkener nært med den spiritistiske anskuelse — en stor del.

De som fulgte hr. Adamski og den 100 pct. naturvidenskabelige linie, han anviste — til trods for påstande om det modsatte — fremsat af interesserede eller uinteresserede — båret til forkyndelse af en vildledt presse. — En mindre del.

De som hverken vidste ud eller ind — men som var overbevist om realiteterne bag de flyvende tallerkener — og som håbede at finde klarhed — den største del!

Denne opdeling eksisterer den dag i dag. De to første lejre er nu ca. lige store — den største del tilhører den gruppe, som intet ved — men som søger.

De yderliggående grupper glider mere og mere i baggrunden og ender som sekter — medens den naturvidenskabelige del vinder mere og mere frem — specielt fordi jordiske raketter og satellitter dagligt bekræfter påstande fremsat af denne gruppe som konkret viden. Det har været påstande, som ved fremkomsten gang på gang fostrede sætningen — de er skrupske disse mennesker!

Over hele verden kom der efter den første vanskelige start et internationalt samarbejde i gang mellem repræsentanterne for den naturvidenskabelige anskuelse under ledelse af Adamski — men uden ståhej og offentliggørelse — ja, eksistensen af dette samarbejde har kun været kendt af få — således også i Danmark indtil i dag.

Disse samarbejdende grupper eller enkeltpersoner har søgt at give hinanden et sagligt billede af UFO-sagen i deres område — idet de stadig vendte tilbage til Adamskis resultater, når de stod overfor nye problemer.

Medens disse mennesker således fra dag til dag kom hele sandheden på nærmere hold, rasede kampene mange andre steder — og det blev slået fast gang på gang, at flyvende tallerkener var fostret i folks fantasi, og at de mennesker, som tilbad denne nye religion — var lidet tilregnelige — sabotagen begyndte. Den havde tilfældighedens præg — var sikkert også mest tilfældig, men forfærdende ubarmhertigt og effektiv i dens mange varianter.

Et ganske lille eksempel fra Danmark, hvor en hovedstadsavis skrev: Rumfantasten i Vojens, kl. H. C. Petersen, påstår, at han er kommet til Jorden i et rumskib. Eller: — Den berømte tallerkenmand, kl.

H. C. Petersen fra Vojens jagtede sidste nat sammen med en præst en flyvende tallerken i en time efter at tallerkenen havde stået stille over H. C. Petersens hus. — Ingen dementier! — Aldrig!

En østrisk avis: Adamski fængslet for bedrageri. Forklaringen — en person med en Adamskibog i tasken — ingen dementi. Og meget mere.

UFO-folk er fantastere!! Vend dem ryggen! Adamski og andre blev truet på livet, efter at de har afslået at lade sig købe.

Så begyndte foredragsvirksomheden. — I løbet af et par år nåede alene SUFOIs foredragsholdere ud til ca. 25 000 mennesker i mere end 100 foredrag, og de som overværede disse foredrag opdagede, at disse SUFOI-folk slet ikke lød eller så så fantastiske ud, som man havde forestillet sig. De samme forhold gjorde sig gældende i andre lande.

Adamski foretog en verdensomspændende foredragstourne, hvorunder han var i audiens hos den hollandske dronning. Der rejste sig et ramaskrig — fordi der ikke var adgang for pressen. Hvad der blev talt om, ved kun de, som samarbejder med ham, og så de tilstedeværende som talte de højeste militære og gejstlige samt repræsentanter for videnskaben ialt en lille snes stykker. Men trods mange skarpe artikler i de hollandske aviser var resultatet, at ufologi kom på timeplanen i alle hollandske statskolors to ældste klasser fra foråret 1961.

Rejsen blev afbrudt i Svejts, hvor en omhyggelig planlagt demonstration — planlagt af visse internationale modstandere blev udført af godtroende studenter.

Samtidig løftedes af og til en flig af hemmeligholdelsens kappe, så den tænkende del af menneskeheden kunne begynde at ane et møns'er.

Det var f. eks. en udtalelse af en videnskabsmand — en højerestående officer, en præst, en minister eller en eller anden, som aldrig omgikkes letsindigt med sandheden — i modsætning til tallerkenfantasterne.

I denne troværdige skuffe finder vi så interessante ting som:

Oberst MacLaughlin, der er raketekspert, udtalte i 1949: Jeg har mange gange set flyvende tallerkener følge og overhale affyrede raketter ved White Sands forsøgsbase i New Mexico. Det var, som det vides, her, den første atombombe blev bragt til eksplosion.

Luft marshal Lord Dowding udtaler: Disse far-

tøjers tilstedeværelse er indlysende, og jeg har fuldstændigt accepteret dem.

Den franske luftfaris foregangsmand, Pierre Clostermann udtaler: Flyvende tallerkener er af overjordisk oprindelse. Hverken russerne eller amerikanerne er i stand til at konstruere den slags fartøjer. Tallerkenernes egenskaber overgår klart, hvad den nuværende videnskab formår i øjeblikket.

Forbenværende leder af Penemünde raketbase, professor Walter Riedel, udtaler: Det er muligt, at disse fartøjer kommer fra Mars, og bruger Månens bag-side som base.

Grabriel Voisin, der er pioner i fransk flyvning, udtaler: Disse overjordiske opdagelsesrejsende er skilt fra os af en gigantisk forhindring — nemlig vores tilbagestående tekniske kunnen og vores hovmodige bedrevenhed.

Den tidligere chef for den amerikanske flådes raketprogram, Admiral Delmer Fabney, udtalte på en pressekonference den 16. januar 1957: Troværdige rapporter viser, at der kommer objekter ind i vores atmosfære med meget store hastigheder og styret af tænkende væsener.

Den franske flyvemaskinefabrikant, Louis Breguet, udtaler: Disse tallerkener bruger en fremdriftsmåde forskellig fra vores. Der er ingen anden sandsynlig forklaring — flyvende tallerkener kommer fra en anden verden.

Professor Herman Oberth siger: Jeg tror overjordiske intelligenser holder øje med Jorden, og har besøgt os gennem årtusinder i deres flyvende tallerkener.

Den amerikanske senator, jetpilot og oberst af reserven, Barry Goldwater siger: Flyvende tallerkener — uidentificerede flyvende objekter — eller hvad De kalder dem, eksisterer.

Præsidenten for Lear A/S, flyvemaskinefabrikanten og fremstilleren af elektronisk udstyr, William Lear, udtaler: Jeg tror de flyvende tallerkener kommer fra verdensrummet, og styres af væsener af høj intelligens.

Major Donald Keyhoe erklærer, at de første besøgende på Månen vil blive meget overrasket over at finde mennesker der, fordi Månen allerede nu tjener som støttepunkt for mennesker fra en anden verden.

Den kendte Karlsruher-astronom, professor Kritzinger siger i Freisocialen Presse for den 10.1.1958 bl. a. følgende: UFO'erne er en kendsgerning, som vi må affinde os med.

Den 49 årige J. C. Cooke, professor i matematik ved det malajiske universitet, erklærede ved et foredrag i Singapor: Der hersker ingen tvivl om, at regeringerne undertrykker sandheden om de „flyvende tallerkener“, fordi de frygter panik og massehysteri.

På årskongressen for rumforskning den 25.10.1957 udtalte videnskabsmanden dr. Heinrich Faust fra „den tyske vejrtjenestes forskningsafdeling“ i Frankfurt bl. a.: I verdensrummet findes flere kunstige

satellitter. De er bygget af levende væsener, som ikke stammer fra denne jord. Vi kan være overbevist om, at der i verdensrummet allerede sejler rumfartøjer fredeligt omkring — bygget af intelligente væsener, hvis eksistens vi ikke kan bevise, men benægtelse heraf ville grænse til den højeste grad af vanvittig menneskelig indbilskhed.

Dr. Harlow Shapley, tidligere direktør for observatoriet i Harvard: „Vi må nu som en uafviselig kendsgerning antage, at der findes andre verdener, på hvilke der lever en art tænkende væsener“.

Kaptajn James Howard, britisk pilot med 265 flyvninger fra Europa til Amerika over Atlanterhavet, så sammen med sin besætning på 11 mand og 12 passagerer et kæmpestort UFO og mindst 6 små, som i 18. min. fløj parallel med hans eget fly: „Det må have været et hemmelighedsfuldt rumskib fra en anden verden“.

Kaptajn W. Nash, ansat i Pan American Airways flyselskab, så sammen med 2. piloten ved Norfolk (Virginia) en formation på 6 mægtige skiver manøvrere i nærheden af deres trafikfly: „Jeg tror, at det var intelligent styrede maskiner ude fra verdensrummet“.

Albert M. Chop, tidl. pressechef i det amerikanske luftvåben, gennem hvis kontorer de indløbne UFO-beretninger går, siger: „Et er absolut sikkert: Vi bliver observeret af rumvæsener“.

— *Carl G. Jung*, den kendte psykolog, har i et brev til Keyhoe skrevet: „Jeg er NICAP abonnent. Jeg er taknemlig for alt, hvad De har gjort for at belyse problemerne om UFOerne. Jeg ejer ikke tilstrækkelige oplysninger til at kunne komme til nogen endelig konklusion. De foreliggende beviser er imidlertid tilstrækkeligt overbevisende til at vække en fortsat glødende interesse. Hvis det er sandt, at det amerikanske luftvåben tilbageholder overbevisende oplysninger, kan jeg kun sige, at det er den mest upsvkologiske og stupide politik, man kan tænke sig. Folk må have sandheden at vide.“

— *Senator Symington* (kendt amerikansk senator): „Folket har al mulig grund til at blive forvirret i UFO-sagen. Folk bør kende alle fakta og ikke modarbejdes af hemmelighedskræmmeri“.

Dr. Clyde Tombaugh, kendt astronom, Plutos opdager, tidl. chef for den amerikanske hærkommissions afdeling for undersøgelser af ukendte, naturlige jordsatellitter, selv øjendvne til UFO-fremtoninger, siger: „Disse genstande er efter al sandsynlighed styrede og, efter alt hvad jeg hidtil har observeret, forskellige. Ingen har dog indtil i dag en uangribelig, absolut bevis. Hundrede tusindevis af andre stjerner i vort mælkevejssystem kan huse beboede væsener. Det er muligt, at menneskene på hine verdener har lært at beherske de kæmpemæssige kræfter, som er nødvendige for at bygge bro over rummet mellem stjernerne“.

Den sovjetrussiske radioastronom *professor Anotil* fra Irkutsk sagde til den videnskabelige presse

i Moskva, at Mars systematisk sendte signaler. Han var overbevist om, at det ikke herved drejede sig om „en eller anden naturforekomst“, men om impulser fra intelligente væsener, der søger at komme i forbindelse med andre planeter.

Men stadig må vi holde os for øje, at flyvende tallerkener officielt er fostret i folks fantasi.

Så den 17. februar 1960 skete der det glædelige, at Adamski — den gamle bedrager — blev indkaldt til FN ved et telegram, hvori der stod: Deres nærværelse i FN er ønsket den 19. februar 1960. Underskrevet — Hammerskjold.

Hammerskjold viste sig at være forhindret i anledning af Sydafrika-sagen, men hans betroede modtog Adamski. Under en 1½ timer lang middag søgte FNs repræsentant oplysninger om en række problemer i forbindelse med tilstedeværelsen af flyvende tallerkener i vor atmosfære — man nærede ingen tvivl om eksistensen.

Efter dette møde rejste Adamski på opfordring til Washington, hvor han i 30 minutter havde møde med den amerikanske senator Schmidt — spørgsmålene — ønskerne var her de samme som i FN.

Adamski opfordrede efter disse møder alle sine medarbejdere til efterhånden som mulighederne bød sig, at opfordre deres egne regeringer til at støtte NASA — et rumforskningsprogram, som alle medlemslande af FN er med i. Hvorfor skal vi høre senere.

Under topkonferencen var Adamski igen indkaldt til FN. — Og han havde mange vigtige møder med forskellige landes overhoveder og repræsentanter.

Her i foråret har den nye amerikanske regering indkaldt ham — man kan ikke uden hans store viden, erfaring og indsigt — og sidst, men ikke mindst — uden hans forbindelser med mennesker fra vore naboplaneter!

Så står vi da i maj 1961 og fortæller om flyvende tallerkener i en verden, hvor de officielt er fostret i folks fantasi. — Den brede masse har et skuldertræk og et skævt sygt smil tilovers for sagen. — Presen gør sig ikke større anstrengelser for at bringe saglige oplysninger — fordi den ikke har specialister til at koncentrere sig derom; — det er journalisterne Per eller Povl, som ikke selv aner noget som helst om det virkelige billede, som fremstiller UFO-artikler, og de bliver derfor et spejlbillede af deres egen uvidenhed.

Fortsættes

Vi mangler oversættere, engelsk-dansk, tysk-dansk, fransk-dansk, italiensk-dansk, japansk-dansk, spansk-dansk. — Eventuelle interesserede bedes melde sig til.

SUFOI - Oversættelsescentral

Gerda Rørbæk Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, Fyn.

Med venlig tilladelse fra
George Adamski — Lucy Mc. Ginnis
bringes

Cosmic Science
Spørgsmål og svar

Fortsat

Spørgsmål nr. 62: *Hvorfor nøler regeringerne med at informere offentligheden om rumbesøgene?*

Svar: Jeg tror, at det i begyndelsen var på grund af virkelig omsorg fra vore lederes side, fordi de frygtede, at folk ville blive grebet af panik, hvis man officielt fortalte dem, at de blev iagttaget af ukendte mennesker fra verdensrummet, mennesker mod hvem vi intet forsvar havde, hvis de skulle vise sig at være fjendtlige. Du vil imidlertid, hvis du studerer de rapporter, der er blevet udsendt gennem de sidste 10 år, finde rigelige beviser for, at man i virkeligheden har prøvet at fortælle folk sandheden. Du kan se, at man ofte har bekræftet rumfartøjernes (UFOernes) realitet, men da man modtog rapporter, som pegede i retning af begyndende panik blandt massen, blev myndighederne tvunget til at tilbagekalde disse indrømmelser. Det er altså faktisk folks

manglende forståelse, der har ansvaret for de svingende tilstande. Husk, at det er de, der er bange, som vil hænge i telefonerne og skrive brevet til myndighederne; hvor mange af jer, som virkelig er overbevist om sandheden i påstandene om rumfolkenes freldelige hensigter, har nogensinde besværet jer med at bibringe myndighederne denne opfattelse.

Vi har mange eksempler på tilstedeværelsen af den offentlige panik — vore lyd mursbrag er et af dem, vi har vænnet os til. Læg mærke til, at hver gang der indløber en ny rapport om dette fænomen, er det altid ledsaget af en udtalelse om, at politiet, brandværnet, bladene o. s. v. var overbelastede af telefonopringninger. Vore myndigheder må tage hensyn til sådanne rapporter som et fingerpeg om den generelle offentlige indstilling; — derfor har vi kun os selv at takke for tingenes tilstand.

På den anden side er jeg sikker på, at hvis et tilstrækkeligt antal rolige borgere var interesserede i at gøre myndighederne opmærksomme på deres ønsker på en sådan måde, at myndighederne kan være sikker på, at de, der vil blive grebet af panik ved en offentliggørelse, vil blive i mindretal, vil sandheden komme lige så stille inden for en nogenlunde kort tid.

Dette kan imidlertid kun fuldføres gennem vedvarende og samlede anstrengelser af de, som accepterer de besøgende fra rummet — uden panik!

Fortsættes

Den 13.12.1954 viste der sig over den brasilianske Campinas 3 UFO's. Den ene syntes at være kommet i vanskeligheder: den svajede hid og did og begyndte at tabe højde ned over en beboet bydel. Vidner bekræftede, at der kom noget „flydende“, skinnende stof ud af maskinen, hvorefter svajningen ophørte, og den forsvandt i højden. Politiet og militær blev alarmeret og sikrede sig noget af det skinnende stof, som viste sig som et „flydende stof“. Det var dog fast.

Analysen foretaget i Brasilien stemmer overens med de af dr. Meltz fra Defiance College i Ohio foretagne analyser.

Det er fuldkommen rent tin, en substans som aldrig er forekommet på vor jord.

„Fate“ Evanstone (Ill.) jan. 1958 - Slei.

SÆRTILBUD

Hos SUFOI ligger der en del litteratur af ældre dato f. eks. UFO-NYT 1959—1960 og studiehæfterne samt Telepati og Jordiske fl. tall.

Enhver ved, at materialer er uproduktive så længe de ligger på hylderne — derfor skal de ud nu.

Vi beder om, at man blandt medlemmer samt ikke medlemmer vil tage vel imod dette tilbud og gøre brug af det i vid udstrækning. For 25 kr. får man tilsendt:

1. 1. årgang UFO-NYT eller 1. årgang af Teknisk Studiehæfte, Kosmologi eller Kontakt Programmet, efter ønske, så længe disse hæfter slår til.
2. To stk. „Telepati“.
3. To stk. „Jordiske fl. tall . . .“

Send Deres bestilling og beløbet pr. giro til sekretariatet eller til Vojens. Ordrene bliver ekspederet i den rækkefølge de indløber. — Skulle De allerede have rigeligt på Deres hylder så tænk på, at vi har for over 10.000 kr. liggende på vore — og det er private penge, som er tabt her.

Hjælp os nu! Har De ikke brug for materialerne selv, kan de bruges til propaganda, til gaver eller andet — for Dem betyder det 25 kr. — for os løsningen af et farligt og stort problem.

Dette gælder

OGSÅ DIG!!!

Er man ud over landet egentlig klar over, hvad UFO-NYT er og betyder? En avis kan man til nød undvære, fordi man i koncentreret form får nyhederne serveret gennem radio og fjernsyn. UFO-NYT kan ikke undværes. Det er bindeledet mellem alle UFO-interessererede og midlet til at få nyt at vide — nyt, som ikke kommer andre steder fra.

Kunne nogen tænke sig, at UFO-NYT skulle

indgå? Sikkert NEJ. Men chancen for, at dette kan ske, er til stede. H. C. har et meget stort underskud. UFO-NYT burde kunne bære sig — men giver underskud! H. C. modtager intet uden en modydelse. Al ære og respekt herfor. Vi kan imidlertid hjælpe ham til at få dette fatale underskud ud af verden.

Hvis blot mindst 200 af vore abonnenter ville købe for hver 50 kr. af UFO-NYT, Telepati og Hiemenz lille bog, så var underskuddet så nogenlunde til en side, og H. C. ville få mere ro til at kunne redigere bladet, når han ikke — både dag og nat — skulle tænke på underskuddet. Pengene skal betales, og det må blive af hans egen lomme. Han har jo også forpligtelser overfor sin familie.

Intet menneske siger, at de 50 kr. skal falde på én gang. Hvis de nævnte abonnenter hver måned i 5 måneder ville købe for 10 kr. materialer — og de kan altid bruges som propaganda — så ville hele sagen være sluttet på kort tid.

Det hele må dog ordnes på frivillig basis, men derfor siger jeg alligevel: slut enstemmigt op om H.C. og hans underskud, og lad os vise, at vi kan løfte i samlet flok. Skriv til ham og giv ham dit tilsagn allerede i dag. Det er ikke tiggeri — det er en livsbetingelse for UFO-NYT — og for UFO-sagen i Danmark!

Slei.

— ★ —

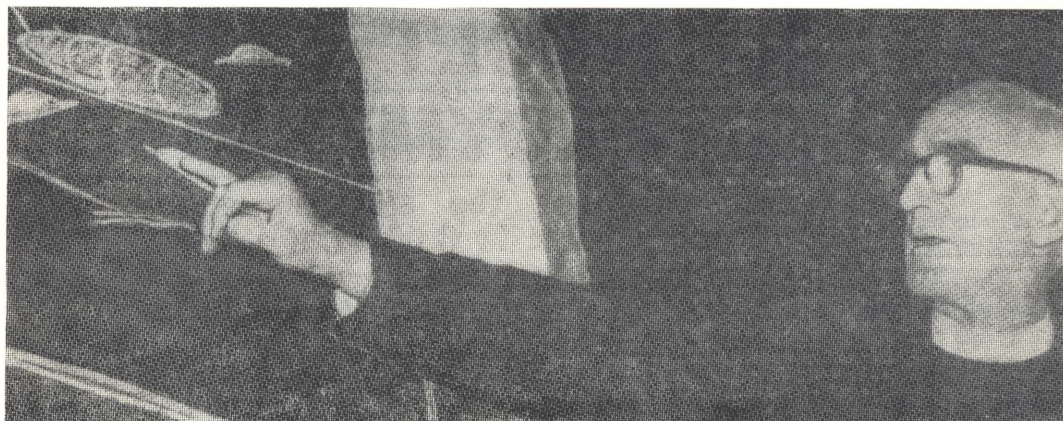
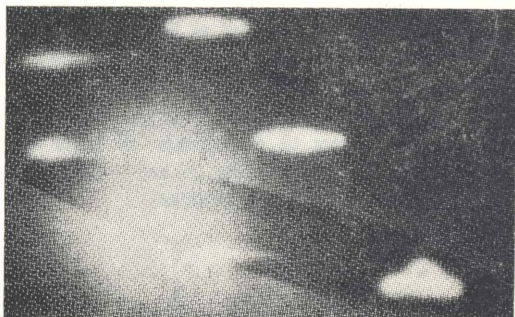
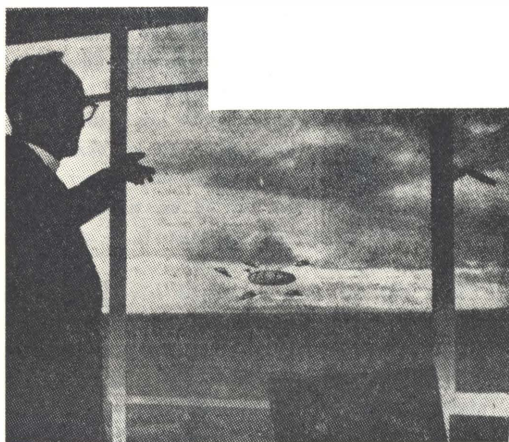
Flere dollar til rumforskningen

Den 28. marts 1961 bad præsident Kennedy kongressen forhøje 1962 budgettet til NASA med 125 670.000 \$ til ialt 1.235.300.000 \$.

FLIGHT 13. april 61.

**Fortæl Deres
venner
om UFO-nyt**

Atter et vidnesbyrd

RUMSKIB OVER CRESSY I TASMANIEN

Hr. pastor Lionel Browning, der er højkirkelig minister og Tasmaniens sekretær ved kirkernes verdens sammenslutning, så sammen med sin kone et mærkeligt cigarformet rumskib ledsaget af 5 mindre objekter i nærheden af Cressy i Tasmanien. Det var torsdag den 4. oktober 1960 kl. 1810.

På billedet til venstre peger hr. Browning ud gennem præstegårdens vindue i retning af det sted, hvor han så fænomenet. Efter hr. Brownings anvisning og fru Brownings skitser har en medarbejder ved „Examiner“ tegnet handlingsforløbet.

Der var bogstaveligt talt et moderskib og 5 eller 6 flyvende tallerkener, sagde pastoren. Først så vi et stort uklart-gråt objekt på ca. 100 meters længde; det kom med ganske ringe fart og så så ud til at stoppe.

Hastigheden anlog pastoren til ca. 80 km/t og stoppet til ca. 30 sekunder.

Så kom der ud af skyerne over og bagved skibet 5 eller 6 små skiver rasende med en frygtelig fart. Pastoren anlog skiverne til at være 10 meter i diameter, de var flade derneden og med en opbygning ovenpå, det lydløse moderskib var forsynet med 4 lodrette bånd og på „boven“ roterede et eller andet som en radarantenne eller en propel.

Det lange objekt og tallerkenerne blev iagttaget i to minutter. Såvel moderskibet som de små objekter vendte om og forsvandt i skyerne.

Pastor Browning sagde, at skiverne fløj af sted som flade sten, der smutter hen over vandoverfladen. Denne sammenligning svarer til Kenneth Arnolds.

Det ser ud til, at „The Civil Aviation Department“ tager sagen alvorligt, nok særligt på grund af vidnernes position.

Der var imidlertid også andre vidner. Fru Doris Bransden fra Cressy sagde således: — Det var et fantastisk syn — som en flok små skibe der flokkes om et stort.

To timer senere lød der et højt brag i området, næsten som efter en bombe — imidlertid kunne luftfartsmyndighederne oplyse, at der ikke havde været fly i området.

Det er værd at bemærke, at pastoren ikke troede på flyvende tallerkener — inden denne tildragelse.

Myndighederne skulle ikke latterliggøre folk som rapporterer, at de har set flyvende tallerkener, sagde pastor Lionel Browning, da han i aften talte for mere end 200 mennesker i Keluin Hall.

Bemærk ligheden mellem det meget omdiskuterede Adamski-fotografi og pastor Brownings skitse.

MYSTISKE LYS

San Francisco, 11 juli 1959 (UPI).

En pilot fra Pan American Airways rapporterede, at en gruppe stærkt skinnende lys nærmede sig hans passagermaskine med stor fart tidligt i morges ude over Stillehavet — pludseligt drejede de af.

Fire andre piloter, der også fløj passagermaskiner over Stillehavet, rapporterede også de uidentificerede objekter.

En talsmand for Pan American her sagde, at den første rapport kom fra kaptajn George Wilson, fører af en DC-7C Clipper på vej fra San Francisco til Honolulu kl. 6,20.

„Det var stærkt skinnende lys, omgivet af små lys“, sagde Wilson. „De nærmede sig os i en højde

af ca. 21.000 fod. De kom hastigt nær på og drejede så mod syd. Ti sekunder efter forsvandt alle lysene“.

Kort efter denne rapport meddelte to andre piloter over radioen, at de havde set det samme.

Piloterne, der begge er ansat i Pan American, var kaptajn Noble Sprunger, på vej fra Los Angeles til Honolulu, som rapporterede at have set objekterne kl. 6 syd for Wilsons position, og kaptajn E. G. Kelley, som havde forladt San Francisco på vej mod Honolulu en halv time før Wilson.

Piloter fra to andre trans-pacific maskiner rapporterede, at de havde set objekterne.

UFO - observationer over Skandinavien

(Ought to be translated).

I tiden 16. april til 15. maj 1961 er der til SU-FOI indkommet ialt 23 rapporter, alle fra 1961.

Til SUFOI er der så ialt indkommet 1413 rapporter, der fordeler sig således:

Fra før 1. januar 1959	319 rapporter
Fra 1959... ..	779 rapporter
Fra 1960... ..	203 rapporter
Fra 1961... ..	112 rapporter
Ialt	1413 rapporter

Aktiviteten i den forløbne måned har været jævn, men med et større antal rapporter end normalt. Der er næsten en rapport pr. dag i april.

Min lille appel fornylig om at sende rapporterne hurtigere ind, end det hidtil har været tilfældet, har hjulpet i mange tilfælde, men der er dog stadig mange rapporter, der er for længe undervejs. Det skulle gerne undgås. Desuden er det blevet mig be-

vidst, at sådan noget som detektormeldinger kun i sjældne tilfælde bliver sendt ind. Detektormeldinger kan give et vigtigt fingerpeg i mange tilfælde. Desuden, hvis vi nogensinde skal have en chance for at finde ud af, hvorledes detektorvarslingerne hører sammen med observationerne, da SKAL vi skrive detektorrapporter. Detektorblokke rekvireres gennem Sekretariatet.

I den senere tid er der over Danmark blevet set en eller flere satellitter. Det vides ikke, hvilken det drejer sig om, men satellitten er af samme størrelsesorden og lysstyrke som ECHO I. ECHO I blev sidst set i februar og marts, og kom dengang ikke højere end ca. 30 grader over horisonten, hvorimod den nyligt observerede var ca. 80 grader oppe.

Fra Hørsted i Thy blev der den 5. februar kl. 0200 set et stillestående, ildrødt objekt ud over havet. Lidt efter bevægede genstanden sig svagt hen over vandet. Vejret var klart og genstanden sås med skarpe omrids. Formen var næsten ellipsoformet. Efter et stykke tid blev objektets lys pludselig skarpere, hvorpå objektet med stor fart forsvandt ud over havet. 1 vidne.

Hr. Leif Andersen fra Silkeborg havde en fin observation den 6. april. Klokken var ca. 2230 og vedkommende var ved at sætte sin cykel ind. Pludselig ser han et meget stort, grønt objekt langsomt komme flyvende. Objektets størrelse var 7,5 cm i udstrakt arm! Det var helt rundt. Lyset derfra var middelstærkt og objektets omrids var en smule uskarpe. Selve objektet var mat og selvlysende, og der sås ingen detaljer. Hastigheden blev anslået til ca. 150 km/t og højden til ca. 800 meter. Dette er naturligvis kun et skøn. Obj. kom tilsyn i NØ og forsvandt mod SV. Efter at have iagttaget objektets flugt et lille stykke tid, så observatøren, at obj. stod stille i 10 sekunder. Derefter zig-zagede det lodret op efter med stærk fart. Da dets størrelse var svundet ind til ca. 2,5 cm i udstrakt arm, forsvandt det pludselig. Under hele observationen hørtes ikke en lyd. Samlet observationstid: omkring 3 minutter.

Den 10. april kl. 2200—2202 ser hr. W. fra Brønderslev 1 måske 2 objekter. Hvis det har drejet sig om 1 objekt, har formen været som et liggende 8-tal, men det har nok snarere drejet sig om 2 objekter tæt op ad hinanden. Objektets størrelse var 1—2 cm, og de fløj ret lavt fra N til S med tem-

N Norge		S Sverige			
MARTS		APRIL		MAJ	
O 1	1	L 1		M 1	1
T 2		S 2	1	T 2	
F 3		M 3	1 1S	O 3	
L 4		T 4	3	T 4	
S 5		O 5	1	F 5	
M 6	2 1S	T 6	2	L 6	
T 7	4	F 7	1	S 7	
O 8	2 1S	L 8		M 8	
T 9	1	S 9	3	T 9	
F 10	2S	M 10	2	O 10	
L 11	1	T 11	1	T 11	
S 12		O 12		F 12	
M 13	1	T 13		L 13	
T 14	2 1S	F 14		S 14	
O 15		L 15	2S	M 15	
T 16	1	S 16	1	T 16	
F 17		M 17	1 1S	O 17	
L 18		T 18	2	T 18	
S 19	10	O 19	1	F 19	
M 20		T 20		L 20	
T 21	2	F 21		S 21	
O 22		L 22		M 22	
T 23		S 23	2	T 23	
F 24		M 24		O 24	
L 25		T 25	1	T 25	
S 26		O 26	1 1S	F 26	
M 27		T 27		L 27	
T 28		F 28		S 28	
O 29	2	L 29		M 29	
T 30	4	S 30		T 30	
F 31	1			O 31	
39		29		1	

melig stor hastighed. Der hørtes ingen lyde fra objekterne.

En svensk rapport. Den 15. april kl. 2250 ses fra Linköping 2 blåtlysende objekter med kurs Ø—V. De var en-krone store, og man kunne se, at de havde kupler. Objekterne var omgivet af et lysende kraftfelt. Objekterne bevægede sig i zig-zag ovenover hinanden, således at de henholdsvis nærmede sig og fjernede sig fra hinanden. Hastigheden blev anslået til en hastighed lig et jetfly's og afstanden til objekterne til 800 meter. Observationen varede 12 sekunder — indtil objekterne forsvandt i horisonten. Der var ingen lydfænomener. 1 vidne.

Vi har en rapport fra Gentofte. Den 17. april kl. 1705 ser fru O. et rundt objekt. Hun fortæller følgende: Jeg fik øje på en genstand, som ganske lydløst kom fra VNV, passerede den nordlige himmel nogle buegrader under zenith og forsvandt mod ØSØ. Størrelsen var som hovedet på en nipsenål. Da objektet passerede lige over mig, så det nærmest ud som en mælkehvid, halvgennemsigtig vejrballon, men glidende mod vindretningen. Da det svævede længere østlig, modsat Solen, skinnede det klart metallisk, enten selvlysende eller reflekterende solstrålerne. Man kunne tydeligt se, at det var en rund genstand. Midt under observationen foretog objektet pludselig et lille knæk, for derefter at fortsætte i samme retning. Farten var som en jetjagers. Vejret let diset med enkelte skyformationer. Vinden var svag øst. Højden var svær at bedømme, men anslås til lidt lavere end en jet med kondensstriber.

Den 18. april ser 3 militærpersoner fra skydeområdet ved Hevring 1 rødt objekt gå lydløst i en stor cirkelbue fra zenith mod NØ. Størrelse: som et nålehoved. Vejret: klart. Klokken: 2100. Ca. en halv time senere sås nøjagtigt det samme.

Den 19. april kl. 2208 ses fra Hemmet i Vestjylland et to-kronestort, rundt, rødt objekt. Observatøren fortæller, at han fik øje på en rund ildkugle, der dalede ned mod jorden. Først troede han, at det drejede sig om et meteor, men da det kom ned i højde, standsede objektet op og svævede langs med jorden. Under objektet var der hele tiden en hale af gnister. Desuden hørtes en summende lyd. Vejret var klart og tørt, og objektet blev set med skarpe omrids. Efter at objektet havde gået op og ned et par gange, forsvandt det med stor fart („jetfart“) mod

vest. Samlet observationstid 2 minutter. Objektets højde over horisonten var ca. 20 grader. 4 vidner.

Derefter til Østsjælland. Den 23. april kl. 1045 er der en observation fra Store Heddinge, hvor hr. Hansen ser et lysegult, rundt objekt ganske lavt over horisonten. Det sås mod Ø og forsvandt mod S. Vejret var klart. Objektets omrids var skarpe. Størrelsen var 8 mm i udstrakt arm, og objektet bevægede sig 8 cm i udstrakt arm i de 12 sekunder observationen varede. Der hørtes ingen lyde fra objektet, hvis lys var middelstærkt.

Fra Store Heddinge sås også et objekt samme dags eftermiddag. Det var en skylignende, rund genstand, som var lysere end himlen. Den stod på himlen i ca. 5 minutter. Der var stærk vind fra øst, men der var overhovedet ingen bevægelse at spore.

Fra Møntergade i København ses den 25. april kl. 1914—1917 et hvidt, rørformet objekt. Det kom fra NV og fløj mod SØ i ganske lav højde over horisonten. Vejret var klart, og objektet sås med skarpe omrids. Dets lys var stærkt. Pludselig gik objektet i en bue tilbage mod NV og i samme øjeblik så det ud som om, objektet blev smallere. Størrelsen var ti-ørestor. Der hørtes ingen lyde. 2 vidner.

Der er kommet en interessant rapport fra hr. O. Bak-Sørensen, der er bådsmand på D/S Ivan Konstrup. Han fortæller, at han den 26. april kl. 1525—1527 fra sit skib, ca. 40 sømil ud for Portugals kyst så ca. 50 objekter på een gang! Observationen fandt sted i klart vejr. Observatøren beretter: „Min kollega gjorde mig opmærksom på en mærkelig rund, sort formation langt ude i horisonten og mente, det var trækfugle. Med et tog den en kraftig bøjning fra vest mod nord, og det viste sig at være en formation af vingeløse genstande. De delte sig ud i en langstrakt formation med nogle skarpe knæk. Alle objekterne var sorte. De var enten runde eller ellipsoformede. De fløj afsted med en hastighed, der blev anslået til 4—5 gange et ruteflys hastighed“.

Den sidste rapport, vi har modtaget, kommer fra Nibe. Observationen fandt sted umiddelbart syd for landsbyen Veggerby. Observatør var Niels Rohde Nielsen fra Nibe. Nielsen fortæller, at hans kone gennem et stykke tid havde iagttaget en særlig stor og lysende stjerne, da den pludselig satte sig i bevægelse. Den gled langsomt gennem rummet, for derefter at foretage en vinkeldrejning mod nord, så

en pendulbevægelse og igen en drejning højre om. Uden om objektet var en stærk lysende korona, der skiftede fra hvid til rød. Efter 10 minutters observation forsvandt objektet i nord. 2 vidner

E. Jensen.

LIDT RAPPORTNYT FRA SVERIGE.

Fra „Ifologiska Sällskapet“ i Stockholm har vi modtaget nogle rapporter fra 1960 og 1961. Det fremgår deraf, at der også over Sverige er en del aktivitet, selvom de indsamlede rapporter i antal ikke er så stort. Tilsyneladende har aktiviteten været ganske jævn i 1960. I 1961 er den derimod steget noget, hvad der også passer sammen med det billede, de danske rapporter viser.

Den 6. december 1960 sås over Sverige et meget stort objekt. Fra Kristiansstad sås kl. 1530 et klart lysende objekt meget højt på himlen med kurs mod SV. Dets lys var rødgult, og så godt som hele tiden så man nedadrettede stråler. Af og til flammede hele objektet op. Dets form var rektangulær med en hale af flammer nederst. Dets størrelse var nærmest som Solens diameter.

Objektet blev set af mange hundrede mennesker fra mange forskellige steder i Sverige. Foruden fra Kristiansstad blev det set fra Skepparslöv, Karpalund, Hammarlund og Fjälkestad. Objektet var ca. 20 minutter om sin tur over himlen. Under hele observationstiden sås objektet med den samme størrelse, ligegyldigt hvorfra det blev observeret. Det vil sige, at for det første må objektet have været meget højt oppe, og for det andet må det have været meget stort. Det har sikkert drejet sig om et af de store interplanetariske moderskibe.

Tidligere på året, nemlig den 6. marts, blev 3 objekter fotograferet af fotograf Esse Jansson fra Norrtälje. Han var gået ud tidlig om morgenen for at fotografere den såkaldte „spøgelsessatellit“, som senere viste sig at være et „glemt“ rakethylster. Mellem 0515 og 0527 observerede han 2 lysende objekter med kurs mod SØ. Objekternes udseende og hastighed svarede til, hvad han tidligere havde observeret hos satellitter. Pludselig ændrede objekterne dog retning og gik tilbage i samme retning, som de var kommet fra. Det lykkedes fotografen at tage seks billeder. På billederne ses et tredje objekt, der følger de to andre. Ved stærk forstørrelse af billed-

derne ses, at objekterne har „typisk tallerkenform“. Kuplen ses tydeligt.

E. Jensen.

UFO -

jaget af Air Force afsløret af - NICAP

Radarbekræftelse på en dramatisk UFO-jagt er modtaget af NICAP-hovedkvartererne. Hændelsen fandt sted i sommeren 1958 tæt ved en af de sydvestlige Air-Force baser.

Ifølge en AF-radarekspert på basen blev to jetjagere ledet ind på to ukendte objekter, som fløj ved siden af hinanden. Da den ene af jagerne forsøgte at komme tæt ind på dem, forsvandt den ene UFO fra radarskærmen for hurtigt at komme til syne igen bag den første jetjager. (Denne forsvinden og tilsynekomst — forklarede radareksperten — skyldtes UFOens acceleration ud af radarstrålens rækkevidde og sagtnen af farten igen på et nyt sted, hvor radarstrålen kunne ramme den).

Medens denne UFO for opad bag jetjageren, ændrede pilot nr. 1 sin kurs og forsøgte atter at komme tæt på. Ligesom før forsvandt hans bytte hurtigt uden for rækkevidde. Under disse manøvrer blev begge jetjagerne og UFOen nøje fulgt af AF-radareksperten på jorden.

Efter disse to forgæves forsøg vendte jetpilot nr. 1 tilbage for at ledsage sin kammerat, der havde haft samme vanskeligheder med det andet UFO. Et øjeblik efter så pilot nr. 1 sig tilbage og opdagede, at det andet mystiske objekt atter fulgte efter ham. — Fast besluttet på ikke at tabe det af syne denne gang vendte han rundt med en hastighed, der var nær lydens. Men inden han havde afsluttet sit drej, gik det ukendte plan ind i en næsten lodret stigning.

— På basen registrerede radareksperten UFOens tredje flugt. En lignende forsvinden af det andet objekt konstaterede pilot nr. 2.

Komplet udmanøvreret gav de skuffede piloter til sidst op og vendte tilbage til deres base.

UFOernes hurtige og undvigende manøvrer — set af begge piloter og fuldt bekræftet af radar-eksperter — beviser uden tvivl, at disse objekter var intelligens-styrede maskiner.

Den tekniske forklaring på deres forsvinden og tilsynkomst på radarskærmen, blev bekræftet af piloterne, som så UFOerne fare bort og vende tilbage inden for samme minut. (Samme forklaring — givet af en række eksperter i andre tilfælde — blev først udsendt af CAA Senior Traffic Controller, Harry Barnes, som sammen med adskillige assistenter fulgte en gruppe UFOer over Washington i juli 1952).

Denne nyligt rapporterede 1958-jetjagerjagt indtraf lige efter, at US-Airforce offentligt havde gentaget sin benægtelse af de flyvende tallerkeners realitet. Til trods for tilfælde af lignende A F-jet-jagter i det sidste år, håndhæver gruppen tavsheds-politiken som resultat af denne benægtelse, skønt det kombinerede syns- og radarbevis er uomtvisteligt.

Under disse omstændigheder kan vi kun betragte det som et udslag af den sædvanlige „smøre“. Vi må forsøge at overtale andre observatører til at møde latteren og frigive de rapporter, der nu hemmeligholdes.

The UFO-Investigator.

Oversætter: W. Hyllested.

Telemeterskive

I foråret 1959 fløj et russisk passagerfly TU-104 fra Alma Ata til Moskva. Flyvningen forløb ganske normalt, indtil man pludseligt i passagerkabinen i nærheden af gennemgangen til pilotrummet så et mat lys, som langsomt antog en fast form og slutte- lig viste sig som en lysende diskos på ca. 50 cm. Objektet blev stående stille i lodret stilling. Man troede i første øjeblik på en brand og forsøgte at slukke, men der var intet spor af ild at opdage, og objektet var også forsvundet. Kort tid efter viste det sig igen og bevægede sig nu langs vinduerne, hvorved det omtrent rørte ved passagererne. Efter vidne- udsagnene var objektet ikke varmt, og der var hel- ler ingen lugt at spore. Efter at diskos'en havde været hele kabinen igennem uden at gøre passage- rerne fortræd, vendte den tilbage til sit udgangs-

punkt og forsvandt. Efter ankomsten til Moskva på- lagde man passagererne intet at fortælle. Tilfældig- vis var en polsk journalist mellem passagererne. — Han berettede det senere til lederen af en polsk UFO-gruppe. Det må antages, at det drejer sig om en såkaldt telemeterskive, der kan optegne billeder og tanker og give disse oplysninger videre til be- mandede flyobjekter.

Nogle telemeterskiver, især de ganske små, er ofte blot et elektrisk/magnetisk felt uden skal. Visse for- modninger giver udtryk for materialisation og de- materialisation — men det er naturligvis forkert. Dette bedes venligst bemærket.

Desmond Leslie

i BBC

Fredag den 5. februar 1960 holdt Nan Mc Donald et interessant causeri over emnet: UFOs. Hun interviewede Desmond Leslie og spurgte ham blandt andet om hans mening angående rumskibe på Månen. — Han svarede:

„Jeg fandt en dag et underligt foto af krateret „Gassende“, som jeg viste til professor Wilkens. På dette billede, som er taget af M. T. Wilson, er der tydeligt aftegnet geometriske former og parallel- le linier. Det hele ligner ruinerne af en kolossal rumbase, og professoren fortalte mig, at han længe havde studeret krateret gennem teleskop. Han havde også set disse mønstre og linier og havde lavet en tegning af dem. Da vi sammenlignede tegningen med fotoet, viste der sig at være stor lighed. Pro- fessor Wilkens fortalte mig, at han havde set et enormt, lysende objekt vise sig i et af kraterne og derefter bevæge sig ud af syne. Jeg spurgte ham: „Hvad tror De, det var?“ og han svarede: „Jeg ved det ikke, men det kunne godt have været et rum- skib“. Han fortalte videre om en gigantisk tunnel, der gik gennem et af bjergene samt om noget, der lignede luftkanaler ovenpå det samme bjerg“.

(Desmond Leslie er en nevø af Winston Churchill. — Red.).

Århundredes

STØRSTE BEGIVENHED

*Af: George Adamski, Brisley le Poer Trench,
J. S. Yajnik, S. K. Maitra, S. S. Banerjee og
J. Escobar Faria.*

Sammenfattet og sendt SUFOI af S. K. Maitra, Banaras Hindu Universitet, Indien.

FORORD

De seks Essays, denne brochure indeholder, blev i serieform bragt i „Sunday Standard“, søndagsudgaven af „Indian Express“. De behandler det, som uomtvisteligt er vort århundredes største begivenhed, nemlig tilsynkomsten af rumfartøjer fra andre verdener.

Uheldigvis har denne store begivenhed, som en af forfatterne til disse Essays har kaldt „gryet af en ny tidsalder“, vakt meget ringe opmærksomhed, ikke alene her i landet, men praktisk talt over hele kloden. Hvis denne brochure kunne have held til at skabe interesse blandt offentligheden for denne for vor tidsalder meget betydningsfulde begivenhed, ja måske den mest betydningsfulde begivenhed i menneskehedens historie, da har udgivelsen af den virkelig været berettiget.

Jeg kan ikke slutte uden at udtrykke min dybeste taknemlighed overfor formanden for Express Newspapers (Privat) Ltd. og redaktøren for „Indian Express“, fordi de har været så venlige at udgive disse Essays i „Sunday Standard“, søndagsudgaven af „Indian Express“.

Dr. S. S. Banerjee,

Ingeniør Kollegiet, Banaras Hindu Universitet.

Ud fra de utallige henvisninger til observationer af flyvende tallerkener, eller uidentificerede flyvende objekter (UFOer) er det nu næsten sikkert, at interplanetarisk transport er mulig gjort af beboerne på nogle planeter f. eks. Venus eller andre. Hvis vi skal tro rapporterne, har der været tilfælde, hvor de flyvende tallerkener har landet på vor planet og deres besætning har været set stige ud af rumskibene og har haft personlig kontakt med nogle få observatører. Venusianerne, hvis man må kalde dem sådan,

er beskrevet som næsten lig beboerne på vor planet med små afvigende forskelle, og som kan tale nogle europæiske sprog.

Det er derfor bydende nødvendigt for videnskabsmænd og ingeniører fra alle lande at ofre mere opmærksomhed på undersøgelsen af mulighederne for sådan interplanetarisk flyvning og at forstå princippet og mekanismen af sådanne flyvende objekter, som rapporteres at kunne opnå ganske enorme hastigheder, langt større end lysets hastighed i det interplanetariske rum. „Flying Saucer Review“ i England, har offentliggjort mange eksempler på observationer af sådanne objekter, og bladet har også bragt uddrag af taler angående flyvningsteorier, som er forklaret af kaptajnen af en flyvende tallerken. George Adamski i USA har ligeledes taget billeder af sådanne flyvende objekter.

Før vi kommer ind på teorier om disse, skal det nævnes, at formen af de flyvende tallerkener, som den har været beskrevet af forskellige observatører verden over, er den samme, og at den ligner en stor rund kuppel ca. 13—14 fod høj. Der er køjer foroven i kuplen og fartøjerne roterer, når de bevæger sig gennem rummet. Et bemærkelsesværdigt træk er, at de opnår en meget stor hastighed i løbet af kort tid, og at de kan foretage vinkelrette drejninger selv med meget stor hastighed.

Det lethed, hvormed et sådant objekt fjerner sig fra en planets tyngdekraft, er af stor interesse og viser nødvendigheden af at foretage undersøgelser indenfor dette felt. Dette fordrer en endelig revision af hele vor opfattelse af interplanetarisk bevægelse, af hvilken der gives en oversigt nedenfor, sådan som vi har samlet den gennem rapporterne.

Ifølge ikke-jordiske videnskabsmænd, antages Solen ikke at være centrum for planetsystemet, og den interplanetariske kraft skyldes ikke tyngdekraften, men adskillige magnetfelters tiltrækning. F. eks. formodes der at være et umådeligt magnetfelt i Mælkevejen, indenfor hvilken der er adskillige sekundære felter. Sådanne felter i Mælkevejen har utvivlsomt været beregnet af Chandrashekar og Fermi. Planeternes bevægelse kontrolleres af disse magnetfelter eller det magnetiske centrum, som de kalder „punkt nul“, Det hævdes endvidere, at sollyset udøver et tryk på planeterne, som er lig med frastødningskraften. Hovedindholdet af denne teori er, at det tryk, der ud-

øves af lyset fra Solen og magnetfelternes tiltrækningskraft afbalancerer hinanden.

Denne teori forudsætter nødvendigvis, at Jorden omgives af en atmosfære, på hvis periferi sollyset udøver sit tryk, og hvor effekten af, at Solen dækkes på grund af vejrforholdene (som i den nederste del af atmosfæren) ikke findes. Jordens omdrejning er imidlertid resultatet af den fart, Jorden roterer med — og Jordens atmosfære giver en støtte, som Jorden drejer på. De har beregnet Jordens æteriske radius ud fra den fart, hvormed Jorden drejer og roterer, og ud fra Jordens radius. Det har således vist sig, at radien af den luftagtige masse, der omgiver Jorden er 407,200 km. Når man derfra trækker Jordens radius, får man den æteriske radius, 400,822 km. Og man har på den måde fundet, at den effektive diameter af Jorden til beregning af det magnetiske felt er 814,400 km.

Ifølge den teori vil en større planet være længere borte fra Solen. For eks. Jupiter, hvis tæthed er meget ringe, men som har større diameter end Jorden, den bliver mere frastødt end tiltrukket. Ifølge den sædvanlige teori om tyngdeloven, skulle Jupiter, som har et omfang 1330 gange Jorden og som er 331 gange så tung som Jorden, være nærmere ved Solen end Jorden, medens den tværtimod er længere borte fra Solen. Dette beviser gyldigheden af den ikke-jordiske teori om planeternes bevægelse.

Denne teori om magnetfelter har været anvendt i tilfældet af interplanetarisk flyvning. Det har også været omtalt, at temperaturen spiller en vigtig rolle for kontrolleringen af magnetfelterne, hvilket tallerkenernes forskellige farver også tyder på, idet de, når de ændrer deres fart, skifter fra blå til gult og rødt. Det viser sig således, at princippet for flyvning med rumskibe sandsynligvis beror på en teori, der er langt fra den almindelige tyngdekraftsteori, hvilket nok ville være en nærmere undersøgelse værd så hurtigt som muligt. Derfor kræver ovennævnte teori gennemgribende undersøgelse, da problemets vigtighed ikke blot ligger i at opnå kundskab om det fundamentale princip i det interplanetariske system, men også i den kendsgerning at løsningen af dette problem kan bringe varig fred i verden.

Forsættes - Oversætter Lilly Christensen.

Fl. tallerkener på

RADARSKÆRME

Mange bøger om flyvende tallerkener og mange tidsskrifter om dette emne indeholder omtale af UFO-spor på radarskærme, og der er ingen tvivl om, at det i nogle tilfælde drejer sig om spor fra solide objekter. Det bekræftes let, når man gennemlæser beretninger om radarobservationer af jet-jagere, som forfølger UFO's.

Til en anden kategori hører de talrige tilfælde, hvor „små ekkoe“ viser sig på såvel militære- som civile-radarskærme, skønt man intet kan se med det blotte øje hverken fra Jorden eller fra de indsatte fly.

Det første tilfælde af denne art er skildret af Keyhoe i dennes 3. bog og er blevet kendt som „Gåden fra Nansei-Shoto“. Det skete på en øgruppe syd for Okinawa. I det sidste krigså havde en amerikansk marine-kampgruppe den opgave i sidste stadium at nedkæmpe japansk modstand. Luftstridskræfterne fra begge hangarskibe var på vingerne i særlig mission og tilbage var kun 12 fly som beredskab. Pludselig sås på radarskærmen 200—300 „enheder“ — som kom mod hangarskibene — i 4000 m højde. De ukendte „enheder“ kom nærmere i rasende fart og skulle i løbet af kort tid være set af de fly, som var sendt op for at opfange dem. Men de blev ikke set, hverken af piloterne eller af „jordpersonalet“ på hangarskibene, da de fløj bort direkte over skibene.

Temperatur-inversion og andre fænomener kunne udelukkes, radarskærmene havde tydeligt vist en stor sværm fly, som fløj i formation. Alle mulige undersøgelser blev foranstaltet, men gåden forblev uløst.

Også England har sine „usynlige flyvende tallerkener“. De viste sig 7 dage i træk i september 1954, og ligesom i Nansei-Shoto-tilfældet fløj de i formation, men blev aldrig set med det blotte øje. I april 1958 viste dette usædvanlige fænomen sig atter over England og Arktis.

UFO-ernes fremdriftsmåde

(Ought to be translated).

Tilsynekomsten af ikke-jordiske rumfartøjer, der bevæger sig hurtigere end hidtil kendt, vil foranledige videnskaben til at tænke på en ny uortodoks måde. Ganske naturligt vil interessen samle sig om at finde ud af, hvilke fremdriftsmidler UFOerne bruger. Der er ingen tvivl om, at de anvender en eller anden form for tyngdekraft.

Tyngdekraftens natur.

Vi må gøre os klart, at tyngdekraft består af 2 ting. For det første den kraftige tilstrømning af ultraplasm fra universet mod Jordens centrum. Dernæst den noget svagere udsendelse af ultraplasm fra Jorden. Det betyder, at en genstands vægt er trykket fra universet ÷ Jordens frastødning. Den af videnskaben anerkendte tiltrækningskraft eksisterer i virkeligheden slet ikke. Når 2 genstande placeret i nærheden af hinanden stræber mod at bevæge sig i retning af hinanden, er årsagen ikke, at de tiltrækker hinanden, men at de presses sammen af trykket udefra, da trykket udefra jo ganske naturligt er mindre på den side, hvor de vender mod hinanden.

Udnyttelse af antityngdekraft.

Det er meget vigtigt at få fastslået, om der findes nogen typemæssig forskel på tyngdekraft og antityngdekraft bortset fra retningen. Hvis der eksisterer en sådan forskel, vil det betyde, at det må være muligt at skille dem ad. For at nå resultater er det nemlig ganske nødvendigt at behandle de 2 former for tyngdekraft forskelligt og ikke blot som nu, hvor man ofte kun regner med 1 form for tyngdekraft. Verden over udføres en mængde forsøg med at formindske en genstands vægt. Mange forskere har virkeligt opnået en lille vægtsformindskelse, men så længe tyngdekraft og antityngdekraft er formindsket i samme forhold, kommer man aldrig til en udnyttelse som fremdriftsmiddel. Hvis et rumfartøj er i stand til at neutralisere tyngdekraften ved at lade ultraplasm fra universet passere så godt som uhindret, men samtidig i stand til i normalt omfang at opfange ultraplasm fra Jorden, vil virkningen blive, at rumfartøjet kan bevæge sig bort fra Jorden i enorm hastighed.

UFOernes magnetfelt.

Selv om UFOerne uden tvivl udnytter antityngdekraften, må deres egentlige fremdriftsmiddel stamme fra, at de er i stand til at skabe et selvstændigt magnetisk eller tyngdekraftfelt omkring sig. Ultraplasm, som dette tyngdekraftfelt består af, vil frastøde stof i form af atomer og mikroatomer (varme og lys), og det vil se ud, som om UFOerne udsender lys jo kraftigere og mere blændende jo stærkere magnetfeltet er. I virkeligheden er det ikke selve UFOet, der lyser, men den luft, der ligger op ad det. Tyngdekraftfeltet fra UFOet vil nemlig for det første støde elektronerne bort fra deres kerner og dernæst frastøde en del af de mikroatomer, som de består af.

RUMFART OG TIDSOPFATTELSEN.

Gnidningsvarme.

Der vil ikke blive nogen problemer med gnidningsvarmen, da varmen, som består af mikroatomer, til stadighed vil blive holdt på afstand af tyngdekraftfeltets frastødning. Der skulle således kunne opnås meget store hastigheder, og den eneste begrænsning vil være lysets hastighed, forudsat Einsteins hypoteser er rigtige. Forholdet er nemlig det, at det kun er hypoteser eller antagelser, og det har endnu ikke været muligt i praksis at kontrollere, om de er rigtige.

Hastigheder under lysets.

Ifølge Einsteins teori skulle forholdet være det, at hvis man bevæger sig bort fra Jorden i 5 år med en hastighed ca. dobbelt så stor som Jordens, så vil mandskabet i rumfartøjet opdage, at selv om de har været væk 5 år og er blevet 5 år ældre, så er der i mellemtiden gået 10 år på Jorden, og indbyggerne er blevet 10 år ældre. Set fra Jorden vender rumskibet tilbage efter 10 års forløb, men besætningen er kun 5 år ældre. Tiden er altså relativ, og den afhænger i høj grad af den hastighed, hvormed man bevæger sig gennem universet. Ved hastigheder, der nærmer sig lysets, skulle forholdet blive helt forskelligt. Set fra rumskibet er man måske blot borte i nogle få dage, men kommer tilbage til en jord, der er flere tusinde år ældre. Set fra Jorden dukker der pludseligt et rumskib op fra fortiden med en besætning af oldtidsmennesker, som ikke er blevet ældre. Nogle UFO-forskere mener, at UFOerne netop stammer fra meget udviklede kulturer, der fandtes for flere tusinde år siden.

Lysets hastighed.

Ifølge Einstein skulle der ikke kunne findes hastigheder over lysets. Imidlertid viser det sig, at det er lykkedes for russiske forskere at få positivt ladede partikler op på en hastighed større end lysets. Ifølge Einstein skulle lyset altid have samme hastighed, men ifølge teorien om mikroatomer har de forskellige mikrobølger også en lille forskel i hastigheden. Når meget fjerne stjerner kun kan erkendes gennem opfangelsen af radiobølger fra dem, er det ikke, fordi disse stjerner kun udsender radiobølger, men fordi lyset undervejs har mistet en del af hastigheden og i stedet optræder som de langsommere radiobølger.

Hastigheder over lysets.

Hvis man fastholder, at tiden er lig med lysets hastighed, vil det altså sige, at hvis et rumskib bevæger sig med en hastighed lidt større end lysets, så vil det vende tilbage inden det tager afsted. Besætningen vil møde sig selv og kan ønske sig selv henholdsvis god rejse og god hjemkomst. Men hvis nu et besætningsmedlem nægter at tage afsted, selv om han er kommet hjem, vil han så altid forblive 2? Men måske har han slet ikke sin frie vilje, men er nødt til at tage afsted. Anerkender man dette, vil det sige, at man ikke har sin egen frie vilje, og at alt er forudbestemt. Hvis rumfartøjet bevæger sig med en fart, der er meget større end lysets, vil besætningen være tilbage måske 100 år måske 1000 år, før den startede. Et besætningsmedlem kunne blive far til sin egen oldefar. Nogle UFO-forskere mener, at når man således kan bevæge sig i tiden, er det sandsynligt, at UFOer netop er besøgende fra en kultur, der ligger langt ude i fremtiden. Det vil således være nytteløst at forsøge at fange dem eller skyde dem ned, da de af skæbnen er forudbestemt til at vende tilbage med sikkerhed. Dog, hvis man ikke finder beviset på Einsteins hypotese, vil ovenstående betragtninger heller ikke være rigtige. Så indviklet tager problemerne sig ud, når man ad uortodoks vej forsøger at nå helt frem til den yderste grænse for forskningen. Der er sandeligt noget at tage fat på for fremtidens forskere.

Hans Lauritzen.

En parallel!

Den mærkværdige overensstemmelse, der er mellem de af professor Homet i hans sidste bog offentliggjorte skrifttegn fra Amazonas og de skrifttegn, der findes i Adamskis bog, har foranlediget, at man fra Hamburg har rettet henvendelse til professor Homet for at erfare hans personlige mening om dette spørgsmål.

Professor Homet siger:

„Det er åbenbar, at jeg i min nye bog „A La Poursuite Des Dieux Solaires“ (oversættes omtrent som: På spor efter solguderne) bringer overvældende beviser for, at der i en ubestemmelig tidligere periode fandtes luftflåder og temmelig sikkert også tanks.

Jeg har Adamskis bog på portugisisk. Jeg, der er på vej til at omstyrte en stor del af teorierne om vor verdens oldtid, vil på ingen måde hævde, at Adamski lyver. Disse rejser til Venus? — Ja, hvorfor egentlig ikke? Da jeg er overbevist om, at jordmennesker en gang kunne rejse til Venus eller andre steder hen, hvorfor skulle de så ikke komme tilbage for at se, hvad der nu skete på Jorden?

Sandheden om „tegnene“ er denne:

Jeg har læst Adamskis bog, før jeg offentliggjorde min bog, og jeg var overrasket over at finde de samme tegn, men ikke i den samme rækkefølge. Kun det område, som jeg har indrammet med en oval, er i sin helhed identisk med Adamskis tegn. De øvrige tegn har jeg fundet spredt omkring i landet under min ekspedition. Jeg har dog ikke i tegnene kunnet opdage noget budskab, som skulle have lighed med Adamskis. Af den samme grund har jeg ikke beskæftiget mig med nogen oversættelse.

Jeg er tidligere professor i klassisk arabisk. Tydeligvis synes et antal af disse tegn at hænge sammen med dette ursprog, af hvilke jeg i Amerika har fundet flere tusinde. Hvis der fandtes et ursprog, så er de gennem kopiering fordrejet eller forvansket, fordi man har været uden sagskundskab.

Hvad jeg har fundet, kan være en rest af dette sprog. Hvis Adamski virkelig har modtaget disse tegn fra en anden verden, så vil det i høj grad styrke min teori.

Hans fotografier af „skiverne“ er i hvert fald bemærkelsesværdige. Men det er stadig den samme historie — man angriber *mig* stærkt på grund af *mine* arbejder, skønt jeg fremlægger håndgribelige beviser

Hvad skal man så sige om *Adamski*, der kun har sine ord til forklaring?

Fotografierne — ja, i vor tid kan man lave alt, og kun fremtiden vil kunne vise os, hvor meget der er om dem.

I øvrigt — personlig tror jeg på flyvende tallerkener.

UFO-Nachrichten - Slei.

Mennesker skudt i Rummet

I en beretning i ugebladet „7 Tage“ bliver det hævdet, at den amerikanske hemmelige tjeneste er i besiddelse af informationer om, at russiske raketter allerede er afskudt med menneskelig besætning. Endog navnene på de 4 rumpiloter hævder bladet at kende.

1. Alexej Ledowsky, i en afskudt raket der gik til 300 km højde. Raketten er aldrig vendt tilbage til Jorden.
2. Serenty Schiborin, skudt ud med en fjernstyret raket, der ikke er vendt tilbage til Jorden.
3. Andreij Mitkow, det første menneske der fløj til Månen. Denne afskydning skal have fundet sted før afskydningen af Lunik II og III.
4. Mirja Gromow — en kvinde — befinder sig endnu i verdensrummet.

Disse mennesker er naturligvis — hvis opgivelserne stemmer — allerede døde. I hvert fald opførte alle radiosignaler fra raketterne i løbet af kort tid. Disse kendsgerninger er interessante i forbindelse med UFO-forskningen. Skulle det mon være tilfældet, at de bemandede raketter kan være „indfanget“ af kraftfeltet fra de i Jordens nærhed væ-

rende rumskibe fra andre planeter, og at disse russiske mennesker nu har fundet ophold hos planeterne?

Det er selvfølgelig muligt, at disse russiske piloter i relativ lav højde er blevet dræbt af de kosmiske stråler, da de jordiske rumfartøjer ikke er så godt beskyttet mod denne fare, som planetarernes fartøjer. Hvis man antager dette, så kredser i dag døde mennesker rundt i verdensrummet.

Man havde som nævnt kun forbindelse med raketterne i ganske kort tid, og dette har medført spekulation over, om ikke sandsynligheden mest taler for, at disse piloter er taget op af mennesker ude fra verdensrummet.

*Uddrag fra UFO-Nachrichten.
Oversætter: E. Slei.*

Ved de indgående undersøgelser, som britiske forskere har foretaget efter de sidste års mange flyveulykker (1958), har de konstateret, at den såkaldte „metalltræthed“ stammer fra mikrober af hidtil ukendt art, og som fortrinsvis trives i de varme lande.

Forskellige metallurger er af den opfattelse, at disse mikrobers udbredelse befordres af den forhøjede radioaktivitet i luften. Indgående studier har afsløret, at disse mikroorganismer er i stand til at forandre metallers struktur, som fører til de tiltagende træthedsforekomster, ja endog kan føre til direkte brud på bestemte metalkonstruktioner. Engelske flyfabrikanter mener, at de kommende år vil opvise et stigende antal flyveulykker, hvis det ikke lykkes at finde et middel mod disse metallmikrober.

Weltraumbote - Slei.

Suggestion og flyvende tallerkener

(Ought to be translated).

„Over 100 mennesker i „Storekøbing“ så i aften 3 lysende objekter, der med ringe hastighed gled hen over byen. Observationen varede ca. 15 min., og . . .“ Begyndelsen til et tænkt referat i et vilkårligt dagblad; men hvilken forklaring vil man sandsynligvis kort tid efter se følge i beretningens kølvand, halluci-

nation og massesuggestion — en hyppig, men som regel fejlagtig forklaring af tildragelsen, en bevidst urigtig sammenligning mellem suggestion og UFOer.

Hører man beretninger om spøgelse og andre overnaturlige fænomener, vil man i regelen ved nærmere undersøgelse opdage, at der er to ting, som disse suggestioner skyldes: mangel på kritisk sans og — ikke uden sammenhæng hermed — stor suggestibilitet, d. v. s. modtagelighed for suggestion.

Man kender massesuggestionens virkning, når en agitator med de rette evner fremelsker reaktioner og følelser blandt store folkemængder. Hvor upåvirket mange tilhørere end er i begyndelsen vil en stor del af disse efter nogen tids forløb komme med sympatiserende tilråb, begynde at gestikulere og diskutere med omkringstående. Og det, der først var en suggestion fra talerstolen, har nu ført med sig, at suggestionen foregår fra alle sider.

Et samfund kan hjemses af en slags psykisk epidemi - som de flyvende tallerkener også får skyld for at være det — men hvor mange og hvor omfattende er i nogen grad afhængig af samfundets oplysningsgrad. I et samfund med god oplysning vil mange mennesker afholde sig fra at meddele deres oplevelser til andre af skam for at blive til grin. I uoplyste samfund er dette ikke tilfældet, ligesom en skeptisk-afventende holdning heller ikke vil være almindeligt, hvorfor lettroenhed og overtro har bedre vækstbetingelser.

Er de flyvende tallerkener da ikke et begreb, som kan forklares ved suggestion? I de uoplyste samfund er det givet, at lettroenhed og overtro kan skabe grobund for et positivt standpunkt til eksistensen af UFOer; og netop derfor synes det let at affærdige rapporter fra disse samfund. I de oplyste områder er der — tilsyneladende — kun få mennesker, som accepterer den forøgede viden om universet — takket være vor skeptisk-afventende holdning, ja, undertiden er det en stillingtagen, som skyldes den formodning, at nu er videnskaben altvidende.

Er det usandsynligt, at man kan suggereres til at se flyvende tallerkener? Nej, muligheden foreligger; et lille eksempel, der dog ikke er fra „tallerkenverdenen“, skal nævnes:

Den franske fregat „La Bette-Poule“ eftersøgte korvetten „Le Berceau“, som den var blevet skilt fra ved en voldsom orkan. I klart dagslys meddelte ud-

kiggen, at han havde set et skib i nød. Både officerer og mandskab på fregatten stirrede mod det udpegede sted og kunne tydeligt se et menneskefyldt vrak, der blev slæbt af et mindre fartøj, som havde nødsignal oppe. Der blev sat en båd i vandet for at komme de nødstedte til hjælp. Medens båden nærmede sig vraket, kunne bådsmandskabet se, hvorledes de skibbrudne bevægede sig og strakte hænderne ud, mens der kom en dump støj af mange stemmer fra vraket. Da redningsmandskabet kom frem, fandt de kun nogle grene, der drev i vandet.

Parallellen kan let drages med UFO-observationer; men ikke desto mindre har det ved nøjere undersøgelser vist sig, at kun i meget få tilfælde foreligger muligheden for massesuggestion, uden det dermed være sagt, at det er den rigtige forklaring på tilfældene.

Har én person haft observation, vil man straks. såfremt ikke andre undskyldende momenter kan afkræfte observationen, henvise til vedkommendes ringe kritiske sans og store suggestibilitet.

Erfarne piloter, der har tilbragt flere tusinde timer i luften, kan ikke beskyldes for at være så modtagelige for suggestion, de ville simpelthen være ubrugelige som piloter. Hvis de ikke, inden en afsked forelå, var styrtet ned på grund af deres suggestioner, er det ikke evner og rutine, de kan takke derfor.

Radarspecialister ville ikke sidde på overmåde vigtige poster, dersom deres suggestibilitet var så stor som forudsat for at kunne se ikke eksisterende fænomener. De ville være ubrugelige, ja endog farlige. En verdenskrig kunne udløses, dersom personer i sådanne nøglestillinger suggereredes til at se enorme formationer af en anden nations „bombere“. Hvilket ansvar kan der ikke lægges på de mennesker, som burde have foranlediget sådanne personer afskediget?

Dette blot to eksempler, og der kunne nævnes talrige tilsvarende, som afviser den meget anvendte suggestionsforklaring. Men suggestion benyttes og godtages som en let og „moderne“ forklaring, skønt letkøbt, ulogisk og langt fra videnskabeligt. Forsøger nogen at give et fuldgældigt videnskabeligt bevis for umuligheden af eksistensen af UFOer viser det modsatte sig nemlig. Suggestionsteorien kan i næsten alle tilfælde modbevises. *Grunden, til at teorien er opstået må imidlertid søges i myndighedernes og*

pressens tidligere — nu heldigvis gradvise ændrede — holdning, som uden levedygtige beviser har suggereret de fleste til en indstilling, der uden nærmere eftertanke affærdiger UFOernes eksistens. Måske også en anden faktor der har gjort sig gældende: en i begyndelsen opstået angst for det nye og ukendte har mange forsøgt at undertrykke ved at trøste sig med tilsyneladende kompetente røsters affærdigelser og derpå skubbet problemet fra sig, hvilket lettest er gjort ved at indtage en negativ holdning og benægte.

Men vi har ikke lov til og kan ikke forsvare at affærdige UFOerne som værende opspind, en forbigående psykisk epidemi, et udslag af suggestion, når der ikke findes videnskabelige beviser for disse påstandes rigtighed, og det gør der ikke — tværtimod!

Der sendes satellitter i kredsløb omkring Jorden, en efterhånden hyppigt forekommende begivenhed, beviset foreligger, og det opfattes — i hvert fald i de blot nogenlunde oplyste samfund — som ganske naturligt, aviserne bringer ikke længere de store sensationsoverskrifter, blot en lille notits inde i bladet med mindre det drejer sig om ekstraordinære fremskridt i rumfarten, såsom opsendelsen af levende organismer og nu sidst, hvor Jordens beboere selv har indledt rejser i verdensrummet.

Der er ikke tale om suggestion, det er noget „vi kan“; men når andre kloders tekniske viden kommer ind i billedet, tillader man sig at opslå en hånlige latter og derpå med overbærende medlidenhed svare overtro og massesuggestion. *Mon ikke det forho'der sig således, at nævnte kategori af mennesker er suggereret til at benægte eller på grund af selvsuggestion uden yderligere uddybning benægte kendsgerninger?*

Og med de beviser vi i vore oplyste samfund har for de flyvende tallerkeners eksistens, er der ingen grund til at affærdige observationer, foretaget af endnu uoplyste, som overtro og massesuggestion.

Den fornemste pligt er at holde sig sandheden efterrettelig og ikke ved hjælp af suggestion, udført med forskellige, ofte ufine hjælpemidler, forsøge at påtvinge sine medmennesker, oplyste eller uoplyste, urigtige oplysninger, oplysninger og forklaringer, der ikke er i overensstemmelse med kendsgerningerne og sandheden.

Ramus.

STØTTEFONDEN

Indgået siden sidst:

Leo Dam, Hald Ege, Viborg...	4,50 kr.
P. Randers...	5,00 kr.
Anonym...	10,00 kr.
Frank Pedersen, Højbjerg ...	5,00 kr.
B. P. Fritsche, Fløng ...	2,00 kr.
Axel Nielsen, Odense ...	25,00 kr.
Leif Pedersen, København ...	25,00 kr.
X. P. Madsen, Hørsholm...	25,00 kr.
Frank Pedersen, Aarhus ...	25,00 kr.
Alfred Hansen, Espergærde ...	25,00 kr.
Holm Mikkelsen, Aalborg ...	25,00 kr.
André Sørensen, Haderslev ...	10,00 kr.
O. C ...	10,00 kr.
B. P., Fredericia ...	3,00 kr.
C. A. Jørgensen, Korsør ...	5,50 kr.
Frk. J. Johnsen, Jellingvej 20, Vejle	50,00 kr.
Dagmar Nielsen, Kastrup ...	25,00 kr.
Tidl. indgået...	133,25 kr.
Ialt ...	413,25 kr.

Regnskabsføreren

Fru Irma Andersen har giro nr.
117 725.

Er De blevet medlem af SUFOI?
Hvis ikke så gør alvor af det nu!
Skriv allerede i dag efter optagelsesbetingelser hos:

SUFOI - SEKRETARIAT
Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260
København, Kastrup.

Medlemmer, hvis navne ikke tidligere har figureret under rubrikken „Kontaktpersoner“, men som nu måtte ønske dette, bedes snarest sende meddelelse herom med opgivelse af navn, adresse og telefon.

Vi kan fortsat levere billedbånd med teksthæfter.

Adamskiserien 11 billeder 5 kr.
Foredragsserien 48 billeder 50 kr.

Bestilling hos sekretariatet eller i Vojens.

Litteratur

★

Hiemenz:

Jordiske fl. tall. Adamski og planetarerne kr. 3,80
Adamski.

Telepati kr. 7,00
Ombord i Rumskibene kr. 16,75

I øvrigt kan O. Biilmann, a-s Tysk Bogimport,
Vester Voldgade 83, København V, telf. Palæ 6016,
fremskaffe, hvad De måtte ønske af UFO-litteratur.

Gruppeliste fortsat

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.

Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Fin Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby,
telf. 87 83 60.

Frederiksberg: K. Maltesen, Dalgas Blvd. 91⁴, F.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A,
Kbhv. V, tlf. VE 9415.

Fortæl Deres venner om S. U. F. O. I.

Gentofte I: E. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte,
telf. GE 1490.

Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf.
GE 5314.

Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon
01 961303.

Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01
50 05 22.

Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.

Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.

Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N., telf.
NO 8755.

Sundby: Aage Müller Christensen, Backersvej 67,
Kbh. S., telf. SU 9525.

Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh.
V, telf. 918 y.

Kontaktpersoner pr. 1. juni 1961

JYLLAND:

Brovst: N. Stampe, telf. 200.

Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.

Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 045
24454.

Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.

Nørresundby: N. E. Kold, Kortegaardsvej 1

Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.

Skive: K. O. Madsen, Højlandsvej 15, telf. 1583.

Svenstrup, Als: A. M. Struck, telf. 120.

Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.

Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN:

Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, telf.
09 11 99 20.

SJÆLLAND:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,

Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.

Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.

Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge

St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.

Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Ny-
havn 22.

Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.

Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltofts-
gade 8, Kbhv. K.

Public information division
U. S. Coast Guard
WASHINGTON 25, D. C.
Official U. S. Coast Guard photograph — 5554

For immediate release
1 august 1952

FØRSTE DAGSLYS FOTO AF — HVAD ER DE?

En U. S. Coast Guard (kystbevogtnings) fotograf ved Salem flyvepladsen i Mass. tog dette enestående fotografi den 16. juli 1952, kl. 0935 gennem en vinduesrude.

Han befandt sig i stationens foto laboratorium i færd med at rense et kamera, da han bemærkede adskillige klare lys på himlen. Han iagttog dem i en 5-6 sekunder og kaldte så på en anden Coast Guard mand i den nærliggende sygeafdeling, og bad ham komme og se det mærkelige lys. I disse få sekunder var det stærke hvide i lyset dæmpet noget, men da det pludseligt blev kraftigt igen, greb han kameraet, tog et billede og dette fotografi er resultatet. Læg mærke til lysskæret, som synes at opstå foran og bagved de runde »objekter« som ses i V-formationen.

Billedet blev taget med super xx film med en 4/5. Apparaten på uendeligt, 1/50 sekund og f. 4.7. Navnene på de to nævnte personer er: Shell R. Alpert — menig — fotograf. Thomas E. Flaherty — sygepasser — vidne. Credit — U. S. Coast Guard official photo.